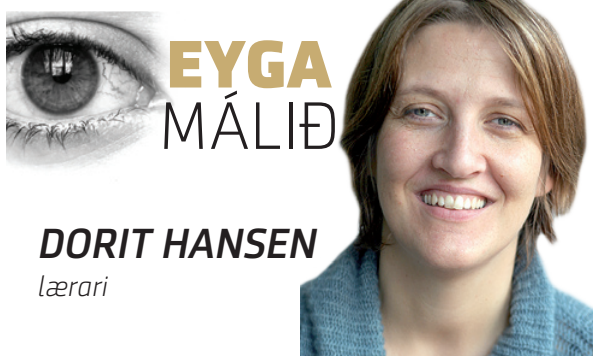

DORIT HANSEN

lærari

Strika orðið, so hvørvur trupulleikin

Ein gosoyggj slapp undan milliardstórum endurgjaldskravi í vikuni. Tað skrivaði danska útvarpið á heimasíðuni. Danski miðilin viðgjørði EFTA avgerðina, sum staðfesti, at Ísland ikki skuldi gjalda Bretlandi og Hollandi endurgjald fyri Icesave gøluna. Eitt áhugavert mál í sjálvum sær, men tað, sum eg hefti meg við, var, at greinin tosaði um bretska statin og hálendska statin, men um íslensku gosoytna. Tað er neyvan tilvitað mismælt, men áhugavert alíkvæl, at almenni miðilin hjá fyrrverandi “hjálandaharrunum” brúkar landafrøðiliga heldur enn politiska hugtakið. Íslendski staturin er ikki heilt ungur longur, men hann er framvegis ikki gerandismál hjá øllum donskum journalistum.

Orð kunnu vera leivdir frá gomlum veruleikum, men orð kunnu eisini skapa og varðveita valdsskipanir. Tað hugsaði eg sunnukvöldið, eftir at tíðinda-stubbi í Kringvarpinum, har eg sum lærari og ritstjóri var spurd um nýggjar samvirknar bókur hjá Námi, endaði sum kjakevni á Facebook. Tað, sum skapti øsing, var ikki nýggi miðilin, men orðini eg brúkti um næmingar. Veikir og sterkir næmingar. Eingi næmingar eru veikir, segði fyrrverandi læraraskúlalærari á Facebook. Tey hava kanska ein lærirtrupulleika, men veikir verða teir bara, um vit fáa teir at trúgva, at teir eru veikir við at siga tað nóg ofta við teir. Valdsnýtslan kom mær ikki til hugs, tá eg tosaði við journalistin, heldur ikki tá ið eg lurtaði eftir innslagnum. Men tá ið eg lurtaði umaftur, hoyrði eg tað.

Blindir vinklar kunnu verða vandamiklir, blind lið enn vandameiri. Dimmalætting fekk fyrstu Winther heiðurslønina seinasta vikuskiftið, og Brynhild Thomsen, blaðstjóri, segði, at hon ofta hugsaði um yrkingina Blinda liðið eftir Christian Matras. Alt ov nógv politisk mál verða bara trumlað ígjøgnum uttan viðgerð, segði blaðstjórinn. Samd. Tí er tað gott, at vit hava eygleiðarar, sum ikki troyttast av at vísa á skeivleikar og valdsmisnýtslu. Trupulleikin er tó, at nógvir politikarar duga ótrúliga væl at venda deyva oyra til. Teir síggja mótstøðuna, men hoyra hana ikki. Teir síggja, at nú hevur andstøðan fimtan fyrispurningar, tað hevði hon eisini í gjár, og tað fer hon uttan iva eisini at hava í morgin. So best man vera at svara sum minst.

Og so eru tað hesi keðiligu orðini. Sambandsmenn hava tað eitt sindur trupult við orðinum “tjóð”. Kunnu vit ikki heldur bara tosa um oyggjar? Og hví skulu vit hava eina stjórnarskipan, sum staðfestir, at landsins borgarar eru upphav til alt politiskt vald í landinum. Hetta eru alt ov vandamikil orð. Nei, best man vera at lata hatta uppskotið liggja uttanfyri lógtingsgáttina. Og “fólksins ogn” er heldur ikki so heppin orðing. Fólkafloksmenn tíma ordiliga væl at syngja “mín dýrasta ogn,” men tað er bara ein sangur, og hann hevur einki við fisk at gera, so nú skal fólksins ogn broytast til landsins ogn. So kunnu politikarar í frið og náðum venda deyva oyra til blindu liðið, meðan gamlar valdsskipanir fáa frið at virka innan tryggjar, orðleysar karmar.

KJAK

Viðmerkingar og lesarabrøv til Sosialin skulu sendast til teldupostadressuna:
post@sosialurin.fo

Ójavnt er býtt – og tað hava sambandsfólk gjort!

DAGFINNUR DANBJØRG

Um nakar fær ov lítið, so er tað ikki, tí at ov lítið er til, men tí at ójavnt er býtt.

Eitt sambandsmantra til verju av framdum og stuðlaðum høgraradikalum stættapolitikki ljóðar: blokk-stuðulsniðurskurðurin. Fólkaflokkurin leggur annars bandittapolitikkin til rættis, krevur lýdni og stendur við tiknu avgerðirnar, meðan hann fyrirreikar tær næstu. Teir smáu flokkarnir rópa upp um fosturtøku og tunnlar og lata seg annars leiða til at fremja politiskt og

figgjarligt órættvísi. Ein fullkomin parodiur upp á fólkastýri, sum í praksis vísir seg at vera eitt einflokkastýri við trimum halum. Í tí høpi vita flest øll, hvar Fólkaflokkurin er. Men hvar er, og hvat ger Sambandsflokkurin? Fæst hann bert við blokktrupulleikar?

Sambandsflokkurin hevur søguliga sæð verið ein sosial-liberalur flokkur við einum sløð av konservatismum og við einum menniskjansligum andliti. Men nú – hann er kropin upp í fólkaflaksleypin

– líkist hann alt meira og meira bandittunum, hvørs høgraradikala politik hann slættar vegin fyri í einum ongantíð áður sæddum stættapolitikki. Og øll vita, at hesin karráði politikkur hevði als ikki fingið so mikið sum fótin fyri seg uttan við Sambandsflokksins fulla stuðli. Men hvat sker, tá fólk við loyvur sær at tala at. Jú, sambandsmenninir og sambandskvinnurnar, ið figgjarliga neyðtaka tey veiku, tey sjúku, tey gomlu og fremja stættamun av dimensiónum, tey sláa samfelt hendurnar saman, sláa kors fyri seg, meðan tey við himmalvendum eygum og pátiknum røddum murra stríðssong Sambandsflokksins: Góðu tit! Tað vóru ikki vit. Blokkin hava teir skorið, tí er her so vordíð.

Slíkar kávalótir og uppblástan sjónleik fer fólk við vónandi at svara upp á, tá fyrsta høvi býðst, tí alt fleiri

fara at kunna gjøgnumskoða tann óhugnaliga politiska og figgjarliga leikin við teimum stóru negativu avleiðingunum, ið standast av einum gjøgnumførdum bandittapolitikki, ið als ikki hevði kunnað fingið fótin fyri seg uttan við 100% stuðli frá Sambandsflokkinum. So kunnu tey tosa um blokk, og hvat tey annars kunnu finna upp á sum umbering. Teir/tey mugu taka avgerðir fyri teirra gerðir fyrr ella seinri.

Eitt er vist og kann slást fast við sjeitummaseymi, og tað er, at um onkur hevur ov lítið (og tað eru tað mong, ið hava), so er tað hvørki tí, at ov lítið er til, ella tí at blokkurin er skorin, men tí at ójavnt er býtt, og tað hava sambandsmenn og sambandskvinnur í høgraradikalu samgonguni gjørt, og tað fara tey at gera so leingi, samgongan verður sitandi.

Til stýrið fyri Trygdargrunnin

NEVNDIN FYRI SUÐUR-STREYMOYAR ÚTRÓÐRAR-FELAG

Mortan Johannesen, formaður

Enn einaferð fer Suðuroyar-streymoyar Útróðrarfelag at heita á stýrið um at broyta inntøkumarkið.

Vit vita líka so væl sum tit, at við lóg skulu vit gjalda inn í grunnin, men so vita vit eisini, at bólkur 5 at kalla onki fær útaftur, tá mest er brúk fyri tí. Tá er tað bert stýrið, sum hevur ábyrgdina. Eisini sær út til, at vit hava ein beiskan figginda í stýrinum, sum er formaður í Meginfelag Útróðrarmanna. Eitt felag, sum í veruleikanum ikki er til, men situr við einum for-

manni, sum av øllum alvi mótarbeidir bólk 5. Tað vil siga, at vit ongan hava at umboða henda bólk í stýrinum.

Allir bólkir í skipani fáa

útgildið, tá hýran fer niður, uttan útróðrarmaðurin í bólk 5, hann fær onki, tá hann mest hevur brúk fyri tí.

At vit so at kalla onki fáa úr tí grunnin, sum vit allir gjalda inn í og eiga okkara part av, tí stýrið als ongan áhuga hevur havt í at ganga okkum á mæti. Tað vísir seg nú at fáa avleiðingar; stýrið heldur hamaran í hondini, sum smíðar seinasta seymin í kistuna hjá heimaútróðrinum.

Á útróðrarplássum kringlandið síggja vit tómar egn-

ingarskúrar við turrum gólvi. Mennirni flýggja til útlondini fyri at kunna breyðføða seg. Ein syndarlig støða.

At enda heita vit, einaferð enn, á stýrið um at lækka inntøkumarkið niður á 100.000 kr um hálvárið, ella longur niður, fyri at bólkur 5 kann koma innaftur í skipanina. Sjálvandi hava vit sæð, at tað eru pengar í trygdargrunninum.

Hetta skriv verður eisini sent fjølmiðlinum.

Vónandi viðgera tit hetta skjótt.

